

A UNIOS

Nº 22

ABRIL 2017

ASOCIACION CULTURAL

Pineiróns

CABO CORRUBEDO

Por: Manuel Chazo Cores

Estamos no Cabo Corrubedo. Para chegar ata aquí deixamos a un lado o Porto do Son e, seguindo a estrada, foron quedando atrás preciosas perspectivas dignas de gabanza, afanosas aldeas, singulares contrastes de mar e terra, así como tamén a Lagoa de Xuño e o Dolmen de Axeitos. A avanzada posición do Cabo Corrubedo sobre o Atlántico, convértese nunha marcación de importancia, polo que o *Servicio Nacional de Señales Marítimas* elixiuno de celoso sentinela.

Na actualidade está dotado para a néboa. A abra de Cabo Corrubedo ten cantidade de baixos que rompen ata con moi pouca marusía. A abra é inquietante con temporal, o pobo agóchase, refuxiase e reza, e os nenos choran.

O agreste desta plataforma resulta en verdade impresionante e, na súa acusada soidade, non podemos por menos de comprender aquel vello mundo de supersticións que estivo tan arraigado, principalmente, polo seu illamento.

Neste pequeno reino silente e, en maior abundancia das andrómenas de antano, acude agora á miña mente unha antiga e trivial historia que me contaron e que, pese ao seu evidente simplismo, tivo certas repercusións de tipo psicolóxico entre os antigos habitantes daquel retrinco de costa. Refirome ao ocorrido con motivo do naufraxio dun pailebot alemán que se perdeu naquelas augas nos derradeiros anos do s.XX, e que traía entre o seu cargamento un lote de xoguetería e instrumentos musicais.

Como consecuencia do accidente houbo que lamentar a perda de toda a súa tripulación e de aí que, aos poucos días, o mar fora botando os cadáveres á costa.

Pero o líquido elemento tamén devolveu a terra unha importante diversidade de obxectos, entre eles, unha porción de acordeóns que, motivado pola acción do mar, mesturaban as súas estridentes notas co oulear do vento e o fragor das ondas. A xente, que xa tiña noticias daquelas macabras aparicións, interpretou semellante desconcerto, como lamentos das almas en pena.

Deixamos a balconada do Cabo e baixamos ata o pobo, que está situado ao abrigo daquel promontorio

dende o que, nos días claros, pode divisarse Monte Louro e incluso o Cabo Fisterra. Eu fun testemuña verdadeira diso, nunha excursión que fixemos a Cabo Corrubedo dende a Pobra do Caramiñal pola festa do Nazareno.

Corrubedo a principios do século XX.

CORRUBEDO. — Vista parcial.

O pobo é eminentemente pesqueiro e, polo tanto, dono do típico que é común a esta clase de pequenas poboacións preto do mar. Ten ademais unhas magníficas praias, das que podemos citar a das Dunas, histórico e natural escenario que deu vida a aqueles buscavidas coñecidos co nome de <Playeros>.

Corrubedo, muralla natural entre as dúas paisaxes das rías intermedias e as baixas, é tamén bravía estampa nas xornadas invernaís, amosando en todo momento unha feliz exposición de valores nos que se conxugan e mesturan a beldade, o heroico e o trágico, como así nolo certifica a súa paisaxe, os seus homes e o perigoso da súa costa.

Cantas veces temos atravesado de noite as abras de Corrubedo!! O finado do meu pai facíao guiado polos faros, chegando a entrar despois polo carreiro de Sagres e Falcoeiro como se fora de día. Hoxe as chamadas Sagres teñen faro, o faro do Sargo; despois, rebordadas as Centoleiras, a baliza do Con de Agosto, e xa estabamos dentro da ría en busca da illa da Rúa...

BAR LONXA
PORTONOVO

Teléf: 986724333

* ALBARIÑO

ESPECIALIDAD

*PESCADITOS

*MARISCOS

EL PUERTO. CÓMODA TERRAZA